

LÄRJUNGASKAP & EKONOMI

Vad har Bibeln att säga om
tiondegivande?

“Hur finansieras församlingarnas verksamheter och hur handskas man med pengar i församlingarna?”

(Enkätundersökning, den fråga människor utan koppling till Frikyrkan mest av allt önskade få svar på)

Ur Församlingsordningen:

Ekonomi

Församlingens verksamhet finansieras av frivilliga gåvor. Bibeln säger och kristen tro bekänner att allt ytterst tillhör Gud (Kol 1:16-17). Detta innebär att allt vi har är Guds gåvor som ska förvaltas inför honom. I församlingen får vi hjälp att söka Guds vilja i förvaltandet av vår tid, våra relationer och resurser så att en generös livsstil uppmuntras (1 Tim 6:17-19)...

forts...

Offrande till församlingen är ett uttryck för förvaltarskap. Allt givande är frivilligt. Bibelns gammaltestamentliga modell med tiondegivandet är en god princip (Mal 3:10), samtidigt som nya testamentets undervisning inte sätter gränsen där för givandet (2 Kor 9:6–8). Ett gott förvaltarskap är i Bibeln ett uttryck för och en bekännelse att allt tillhör Herren.

Sammanfattning:

Gällande pengar så har Bibeln ett dubbelt vittnesbörd. Bibeln talar aldrig om att det är fel att ha och använda pengar. Att äga saker, till och med att vara rik, lyfts i vissa bibelsammanhang fram som ett tecken på Guds välsignelse och omsorg. Det andra vittnesbördet, som Bibeln också lyfter fram, är samtidigt en maning till vaksamhet gällande pengar och rikedom. Anledningen är att pengar lätt verkar kunna korrumpiera en människas hjärta och göra henne självisk och skapa ett begär efter mer hos henne.

Genom att härma Gud och vara en givare hjälper vi till att hålla oss och vårt hjärta friskt på detta område. Gud är en givare och han leder oss att gå i hans efterföljd. Ge, så ska ni få, uppmanar Jesus. Givande spelar roll. Givande eller brist på givande påverkar inte vår ställning som frälsta och Guds barn, men Gud önskar att vi som en konsekvens av att vi mer börjar inse att han är källan till allt i våra liv, ska börja ge och dela med oss. Gud vill att vi ska vara glada givare, som ger frivilligt, för att vi vill. För givande spelar trots allt roll. Det är den som ger som kommer att få tillbaka, och den som har gett mer (utifrån de förutsättningar man har) kommer också att få mer tillbaka, redan i detta livet och det som ska komma.

Vanliga frågor gällande "tionde":

- Vad är ursprunget till tiondegivande? Varför existerar det överhuvudtaget?
- Tiondegivande är väl en del av det gamla förbundet och lagen. Det gäller väl inte oss idag? Står det något om tionde i Nya Testamentet?
- Varför skulle Gud vara i behov av 10 procent av min inkomst? Han behöver väl inga pengar?
- Om man medvetet låter bli att ge tionde, kan man drabbas av förbannelse eller Guds vrede då?
- För tiondegivande automatiskt med sig välsignelser?
- Varför ge tionde? Vart, till vem ska man ge sitt tionde i så fall?
- Tionde på brutto eller nettoinkomst?

1 Mos 14:17 – 15:1

När Abram hade kommit tillbaka efter att ha slagit Kedorlaomer och de kungar som var med honom, gick kungen i Sodom ut för att möta honom i Samedalen, det vill säga Kungadalen. Och Melkisedek, kungen i Salem, lät bära ut bröd och vin. Han var präst åt Gud den Högste, och han välsignade Abram och sade:

"Välsignad vare Abram av Gud den Högste, skapare av himmel och jord! Och välsignad vare Gud den Högste, som har givit dina fiender i din hand!"
Och Abram gav honom tionde av allt.

Kungen i Sodom sade till Abram: "Ge mig folket. Krigsbytet kan du behålla för dig själv." Men Abram svarade kungen i Sodom: "Jag lyfter min hand upp till Herren, till Gud den Högste, skapare av himmel och jord: Jag vill inte ta ens en tråd eller en sandalrem, än mindre något annat som tillhör dig. Du skall inte kunna säga: Jag har gjort Abram rik. Jag vill inte ha någonting. Det räcker med vad mina män har ätit och mina följeslagares andel, Aner, Eskol och Mamre. Låt dem få sin del."

Därefter kom Herrens ord till Abram i en syn. Han sade: "Frukta inte, Abram. Jag är din sköld. Din lön skall bli mycket stor.

1 Mos 28:10-22

Jakob lämnade Beer-Sheba och begav sig mot Haran. Han kom till en plats där han måste stanna över natten, ty solen hade gått ner. Och han tog en av stenarna på platsen för att ha under huvudet och lade sig att sova. Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden. Den nådde ända upp till himlen och Guds änglar steg upp och ner på den. Och se, Herren stod ovanför den och sade: "Jag är Herren, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och dina efterkommande. Din avkomma skall bli som stoftet på jorden och du skall utbreda dig åt väster och öster, norr och söder, och genom dig och din avkomma skall alla folkslag på jorden bli välsignade.

Och se, jag är med dig och skall bevara dig vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag skall inte överge dig intill dess att jag har gjort vad jag har lovat dig."

När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han: " Herren är verkligen på denna plats och jag visste det inte." Han greps av fruktan och sade: "Hur helig är inte denna plats! Det måste vara Guds boning, ja, här är himlens port." Tidigt på morgonen steg Jakob upp, och han tog stenen som han hade vilat sig mot och reste den till en stod och göt olja över den. Och han kallade platsen Betel. Tidigare hette denna stad Lus.

Jakob gav ett löfte och sade: "Om Gud är med mig och bevarar mig under den resa som jag nu gör och ger mig bröd att äta och kläder att ta på mig, och jag kommer tillbaka till min fars hus i frid, då skall Herren vara min Gud. Och stenen som jag har rest till en stod skall bli ett Guds hus, och av allt som du ger mig skall jag ge dig tionde."

Matt 23:23-24

Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare! Ni ger tionde av mynta, dill och kummin men försummar det som är viktigast i lagen: rätten, barmhärtigheten och troheten. Det ena borde ni göra utan att försumma det andra. Ni blinda ledare! Ni silar mygg och sväljer kameler.

Mal 3:6- 18

Jag, Herren, har inte förändrat mig, och ni, Jakobs barn, har inte utplånats. Alltsedan era fäders dagar har ni vikit av från mina stadgar och inte hållit dem.

Vänd om till mig så skall jag vända om till er, säger Herren Sebaot. Men ni frågar: "Varför skall vi vända om?" Får en människa stjäla från Gud? Ändå stjal ni från mig.

Ni säger: "Vad har vi stulit från dig?" Tionde och offergåvor. Förbannelse har drabbat er, ty ni och hela folket stjal ifrån mig. För in allt tionde i förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i detta, säger Herren Sebaot, om jag inte kommer att öppna för er himlens fönster och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått.

Och för er skull skall jag näpsa gräshopporna så att de inte fördärvar frukten på marken. Inte heller skall vinstocken på fältet bli utan frukt, säger Herren Sebaot. Och alla folk skall prisa er lyckliga, ty ni skall vara ett ljuvligt land, säger Herren Sebaot. Ni har talat hårda ord mot mig, säger Herren. Men ni säger: "Vad har vi talat mot dig?" Ni har sagt: "Det är meningslöst att tjäna Gud. Vad vinner vi på att hålla hans bud och gå sörjande inför Herren Sebaot?" Nu prisar vi de högmodiga lyckliga. De som handlar ogudaktigt uppmuntras, de sätter Gud på prov och slipper ändå undan.

Men då talade de som fruktar Herren med varandra, och Herren gav akt och lyssnade. En minnesbok blev skriven inför honom för dem som fruktar Herren och ärar hans namn. De skall vara mina, säger Herren Sebaot, min egendom på den dag då jag utför mitt verk. Jag skall visa medömkan med dem så som en man visar medömkan med sin son som tjänar honom.

Då skall ni åter se skillnaden mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Sammanfattning:

Tiondegivande praktiserades innan lagen blev given. Lagen och det gamla förbundet innehöll föreskrifter om att tionde var ett offer människor skulle göra för att erkänna Herrens plats i deras liv, som skapare och givare av allt till människan. Det nya förbundet sätter inte gränser vid någon specifik andel utan vittnar istället tydligt om att allt tillhör Herren, från 10 procent till 100 procent. Inget vi har vi någon rätt att göra anspråk på för egen del.

Bibelns genomgående vittnesbörd om givande är att den som ger kommer att få tillbaka, med det mått vi mäter upp med, kommer det att mätas upp åt oss. Det är den som erkänner Herren som sin källa som kommer att få se honom välsigna oss på olika områden i livet. Den som har svårt att tro på detta har ett generöst löfte i Bibeln: Pröva mig nu i detta säger Herren Sebaot.